

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
19-09-2013

Uds. dato:
01-11-2013

Nummer:
112-13

J.nr.
2000126-13

Status: Gældende

Principafgørelse om: **kontanthjælp - husleje - huslejerestance - udsættelsestruet**

Lov:

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 190 af 24. februar 2012 - § 81 og § 81a

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

En ansøgning om økonomisk hjælp til husleje fra en udsættelsestruet lejer skal behandles efter alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning.

En ansøgning skal derfor også behandles efter lov om aktiv socialpolitik § 81 a om hjælp til huslejudgifter til udsættelsestruede lejere, hvis der ikke er mulighed for hjælp efter anden lovgivning eller andre regler i lov om aktiv socialpolitik.

Det er således ikke tilstrækkeligt, at kommunen træffer afgørelse om afslag på hjælp efter aktivlovens § 81 om generel hjælp til enkeltudgifter.

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen for at afklare, om anvendelsen af § 81 a i lov om aktiv socialpolitik, herunder om en ansøgning om økonomiske hjælp til betaling af en huslejerestance både skal behandles efter lov om aktiv socialpolitik § 81 og § 81 a eller alene efter § 81 a.

2. Reglerne

Lov om aktiv socialpolitik § 81 a fastslår, at kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede midlertidige huslejudgifter til en person, der er udsættelsestruet på grund af huslejerestancer, hvis det på sigt kan forebygges, at personen udsættes af boligen. Kommunen kan betinge hjælpen af, at personen indgår en administrationsaftale, medvirker til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig eller deltager i gældsrådgivning el.lign.

Kommunen skal særligt rette hjælpen til børnefamilier og socialt udsatte borgere.

Lovens § 81 fastslår, at kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden.

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 5 fastslår, at kommunalbestyrelsen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning.

3. Andre Principafgørelser

Gældende

Følgende Principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

169-12:

Der kan ydes hjælp til husleje efter aktivlovens § 81 om hjælp til enkeltudgifter.

Det er en almindelig betingelse for hjælp efter § 81, at borgeren fremover vil være i stand til at klare sig selv, og at borgeren således ikke hver måned vil have brug for hjælp efter § 81. Alene i det tilfælde vil der være tale om en rimeligt begrundet enkeltudgift.

Det er endvidere en betingelse, at borgeren ikke kan få hjælp til huslejeudgiften efter anden lovgivning, herunder hjælp i form af SU. Hjælp efter aktivlovens § 81 er således subsidiær i forhold til hjælp efter andre bestemmelser i lovgivningen.

Det er ligeledes en betingelse, at der er en konkret risiko for udsættelse af lejemål. Kun i det tilfælde vil udgiften være af helt afgørende betydning for den pågældendes livsførelse.

13-09:

Der kunne undtagelsesvis ydes økonomisk hjælp til betaling af huslejerestance, selvom behovet var opstået som følge af, at ansøger uden rimelig grund var udeblevet fra en jobsamtale og ikke fik udbetalt kontanthjælp i en periode.

Begrundelsen var, at hjælpen hertil efter en konkret vurdering blev anset for at være af helt afgørende betydning for familiens livsførelse.

Det var første gang, ansøger var pålagt sanktion og første gang, der var søgt hjælp til betaling af huslejerestance.

Kasserede

Følgende Principafgørelser er kasserede og gælder ikke længere:

A-5-03:

En kvinde havde gennem længere tid vist en fuldstændig mangel på evne til at administrere sin økonomi. Hun modtog gentagne gange hjælp til betaling af bl.a. husleje, fordi hun brugte sine penge til andre ting.

Kommune var derfor berettiget til at standse for yderligere hjælp til huslejerestance og andre restancer, selv om hun havde et mindreårigt barn hos sig.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at udgifterne var forudsigelige, og at der efter loven kun undtagelsesvist kan ydes hjælp hertil.

4. Den konkrete afgørelse

Afgørelse:

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i din sag om anvendelsen af § 81 a i lov om aktiv socialpolitik, herunder om en ansøgning om økonomisk hjælp til betaling af en huslejerestance både skal behandles efter lov om aktiv socialpolitik § 81 og § 81 a eller alene efter § 81 a.

Resultatet er

- Du har korrekt fået afslag på hjælp til betaling af huslejerestance efter § 81 i lov om aktiv socialpolitik
- Din ansøgning om hjælp til betaling af huslejerestance skulle også have været behandlet efter § 81 a i lov om aktiv socialpolitik

Det betyder, at vi stadfæster afgørelsen fra Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y om afslag på hjælp efter aktivlovens § 81.

Kommunen skulle have behandlet sagen efter lov om aktiv socialpolitik § 81 a. Det Sociale Nævn skulle have kritiseret, at kommunen ikke behandlede sagen efter alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning.

Nævnets afgørelse skal dog stadig gælde.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen vurderer, at du ikke havde ret til hjælp til huslejerestance efter § 81 i lov om aktiv socialpolitik. Vi vurderer, at husleje er en udgift, som du kan forudse. Vi vurderer også, at der ikke var anledning til at yde økonomisk hjælp til udgiften, selvom huslejen var til at forudse.

Vi har lagt vægt på, at husleje er en løbende udgift, som du har haft mulighed for at afholde ud af dine løbende indtægter.

Vi har lagt vægt på, at huslejen var for dyr til din økonomi, fordi du fremover ville have ringere mulighed for selv

at betale huslejen, når dine sygedagpenge ophørte. Du ville derfor i fremtiden have brug for økonomisk støtte, hvis du skulle forblive i lejligheden.

Målet er, at du skal kunne klare dig selv.

Kommunalbestyrelsen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning.

Ankestyrelsen vurderer, at Det Sociale Nævn skulle have kritiseret, at kommunen begik en sagsbehandlingsfejl, idet kommunen skulle have behandlet din ansøgning om økonomiske hjælp til huslejerestancen efter alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning.

Kommunen skulle således også have behandlet din ansøgning om hjælp efter aktivlovens § 81 a, da kommunen gav afslag på hjælp efter § 81.

Imidlertid er nævnets afgørelse stadig gældende, fordi situationen før udsættelsen af lejligheden ikke kan genoprettes. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at genoprette situationen, som den var før den 21. marts 2013.

Vi har lagt vægt på, at det fremgår af bemærkninger til § 81 a i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen med reglen i en midlertidig periode kan yde løbende hjælp til betaling af husleje til personer, der er udsættelsestruet på grund af huslejerestance.

Meningen er, at der skal findes en permanent løsning på problemet, for eksempel i form af en administrationsordning, plan for flytning til en passende bolig, gældsrådgivning og lignende.

Formålet er at forebygge de konsekvenser, det har for de berørte personer at blive sat på gaden, og at spare kommunen og samfundet for unødige udgifter.

Derudover fremgår det, at reglen i § 81 a først anvendes, når der ikke kan ydes økonomisk hjælp efter andre love eller andre regler i lov om aktiv socialpolitik. Det vil sige, at kommunen først og fremmest skal anvende andre regler, for eksempel lov om aktiv socialpolitik § 34 og § 81.

Vi har lagt vægt på, at kommunen kendte til, at du og din familie var truet af udsættelse på grund af en huslejerestance på 12.900 kroner.

Kommunen afslog den 14. marts 2013 at betale huslejerestancen efter § 81 i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter du og din familie den 21. marts 2013 blev sat ud af lejligheden og henvist til en bolig på en campingplads. Kommunen betaler et større månedligt tilskud til boligudgift på campingpladsen.

Bemærkninger til klagen

Du har oplyst, at du den 13. februar 2013 kontaktede kommunen for at få hjælp, fordi dine egne bestræbelser på at betale hele restancen og anden gæld var forgæves. Du blev da henvist til at deltage i kommunens råd- og vejledningsmøde, der fandt sted den 28. februar 2013.

Du afleverede din ansøgning om økonomisk hjælp til kommunen den 5. marts 2013. Din ansøgning om hjælp blev ikke imødekommet, og det betød, at du i stedet fik udgifter til flytning og opmagasinering samt til en midlertidig bolig på en campingplads. Samtidig måtte du og dine børn efterlade en del ejendele i den fraflyttede lejlighed.

Vi bemærker, at det ikke er muligt at genoprette situationen fra før den 21. marts 2013. Vi henviser til begrundelsen ovenfor.

Spørgsmålet om evt. erstatningsansvar hos kommunen for fejl i sagsbehandlingen hører under domstolene.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da Det Sociale Nævn traf afgørelse i sagen
- Det Sociale Nævns afgørelse af 6. maj 2013
- Klagen til Ankestyrelsen af 25. maj 2013

- Genvurderingen af 25. juni 2013